

با خاطرات سیدموسی علوی از ۶۰ سال سکونتش در خیابان شهید مطهری شمالی

۲

سواری رایگان با گاری اسبی

مسجد موسی بن جعفر^(ع) در خیابان مطهری شمالی شماره ۱۴ (بین طاهری ۵ و ۶)، قدیمی‌ترین مسجد این خیابان است. در اوقاتی که فرصت رفتن به مسجد را دارم، با هم نسلانم جمع می‌شویم و خاطرات عزاداری‌ها و شیطنت‌های دوران گذشته در این مسجد را مورمی‌کنیم.

ایستگاه
اول

حسین برادران فراخیابان شهید مطهری شمالی که زمانی به نام خیابان شاهرخ شمالی معروف بود. در سال‌های ۱۳۴۹ و ۱۳۵۰ از سوی شهید روح‌الله محمد بنی‌اعتماد در محدوده شهری قرار گرفت و آسفالت شد. پس از آن، این خیابان مدتی «اعتمادی» نام‌گذاری شد و از همان زمان تاکنون، توسعه‌ای پنجاه ساله را پشت سر گذاشت. سیدموسی علوی که سال ۱۳۴۰ در همین خیابان به دنیا آمد و از ساکنان قدیمی آن است، مارابه چشم‌انداز سال‌های دوران خیابان می‌برد و از خاطراتش در این معبیر می‌گوید.

در ابتدای خیابان شهید مطهری شمالی ۱۴ و در مکانی که امروز مغازه مصالح فروشی عباس صفری قرار دارد، در گذشته کاروان سرایی قرار داشت. این کاروان سرامل استقرار گاری‌های اسبی و چهارپایان بود. مابچه هاگاهی به پشت گاری‌ها می‌چسبیدم تا از آن هاسواری رایگان بگیریم.

ایستگاه
دوم

ایستگاه
سوم

نام پیشین خیابان شهید مطهری شماره ۱۴، خیابان «باروت‌کوب‌ها» بود. دلیل این نام‌گذاری، سکونت چند خانواده در کوچه‌های اطراف بود که به حرفه باروت‌کوبی و تهییه وسایل آتش بازی اشتغال داشتند. ما دوست داشتیم از کار آنان سر در بیاوریم، اما جرئت رفتن به آنجارا نداشتیم؛ چون شنیده بودیم که انفجار باروت می‌تواند کشنده باشد.

ایستگاه
چهارم

بعد از تعطیلی کارخانه برق در خیابان شهید مطهری شمالی^۷. جای آن را کارخانه یخ‌سازی گرفت. مابچه ها هر وقت برای خرید یخ مصرفی خانه می‌رفتیم، برای اینکه یخ در گرمای تابستان آب نشود، با سرعت و دوان دوان خودمان را به خانه می‌رسانیدم.

ایستگاه
ششم

محدوده خیابان مطهری ۳۶ به بعد، پوشیده از باغ‌های انگور و میوه بود. برای مثال، در محل هنرستان دخترانه مطهری امروزی، باغ انگور بزرگی قرار داشت. نخستین ساکنان این خیابان، تعدادی خانواده اصفهانی بودند؛ به همین دلیل، مطهری شمالی ۳۶ در گذشته به «کوی اصفهانی‌ها» معروف بود.

من دوران ابتدایی ام را در دبستان «رهنما» که امروزه بانام مدرسه شهید محسن کاشانی معروف است، درس خواندم. آن زمان به تازگی طرحی به نام «تغذیه دانش آموزان» در مدارس اجرامی شد. خیلی از بچه ها برای اولین بار میوه موز رامی چشیدند و چون نمی‌دانستند آن را چطور بخورند، موزه‌هارا بایپوست، می‌خوردند.